

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. P. o wznowienie postępowania o dział spadku zakończony prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 1 czerwca 1993 r.,
przy uczestnictwie H. K., i innc
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2012 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 4 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną J. P. od postanowienia tego Sądu z dnia 24 sierpnia 2011 jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2011 r. oddalił zażalenie J. P. na postanowienie Sądu Rejonowego

odrzucając skargę J. P. o wznowienie postępowania w sprawie tego Sądu o dział spadku po B. K., zakończonej prawomocnym postanowieniem z dnia 4 czerwca 1993 r. Zdaniem Sądu skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, ponieważ na postanowienie od którego została ona wniesiona – zgodnie z art. 519¹ § 1 i 2 oraz 394¹ § 1 i 2 k.p.c. – nie przysługują żadne środki odwoławcze.

W zażaleniu pełnomocnik J. P. zarzucił, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 398⁶ § 2 i art. 519¹ § 1 k.p.c. albowiem postanowienie z dnia 24 sierpnia 2011 r. jest w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. postanowieniem co do istoty sprawy. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje tylko od prawomocnych, wydanych przez sąd drugiej instancji, kończących postępowanie w sprawie, postanowień co do istoty sprawy oraz od postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania. Nie przysługuje natomiast skarga kasacyjna od innych prawomocnych postanowień sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Postanowienia takie, jeżeli w sprawie przysługuje skarga kasacyjna, uczestnik postępowania może zaskarżyć zażaleniem do Sądu Najwyższego, chyba że zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Postanowienie z dnia 24 sierpnia 2011 r. Sąd drugiej instancji wydał po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji. Oddalając zażalenie J. P., Sąd odwoławczy podzielił stanowisko, że skarga o wznowienie postępowania, oparta na art. 524 § 2 k.p.c., podlegała odrzuceniu z powodu wniesienia jej po upływie ustawowego terminu. Nie ulega więc wątpliwości, że postanowienie to nie należy do kategorii orzeczeń, o których mowa w art. 519¹ § 1 k.p.c. Jest ono bowiem innym prawomocnym, wydanym przez sąd drugiej instancji, kończącym postępowanie, postanowieniem niż w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. postanowieniem co do istoty sprawy oraz postanowieniem w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania. Nie mogło zatem dojść do wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem przepisu art. 519¹ § 1

k.p.c. Należy także podzielić stanowisko Sądu, że na postanowienie z dnia 24 sierpnia 2011 r. nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, ponieważ zostało ono wydane po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).